

PARLAMENT EUROPEJSKI

2014 - 2019

Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia

2014/2238(INI)

7.5.2015

OPINIA

Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia

dla Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

w sprawie inicjatywy w zakresie zielonego zatrudnienia: pełne wykorzystanie potencjału zielonej gospodarki pod względem tworzenia miejsc pracy (2014/2238(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Monika Vana

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia zwraca się do Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- uwzględniając art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i art. 8 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
 - uwzględniając art. 23 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 września 2012 r. w sprawie roli kobiet w gospodarce ekologicznej¹,
- A. mając na uwadze, że Międzynarodowa Organizacja Pracy (MOP) i Program Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP) ogólnie określają zielone miejsce pracy jako godną pracę, która przyczynia się do zachowania lub przywrócenia jakości środowiska, bez względu na to, czy jest wykonywana w sektorze rolnictwa, przemysłu, usług czy administracji, mając również na uwadze, że pojęcie to pozostaje trudne to zdefiniowania;
- B. mając na uwadze, że z programem godnej pracy MOP należy powiązać aspekt płci;
- C. mając na uwadze, że główną polityką w Unii Europejskiej jest strategia „Europa 2020”, w której cel, jakim jest zrównoważony wzrost, wykracza poza kwestię zmiany klimatu i obejmuje szerszą gamę aspektów, zmierzając do przekształcenia gospodarki UE w inteligentną gospodarkę zieloną (ekologiczną); mając na uwadze, że tworzenie zielonych miejsc pracy dla kobiet wzmocni wysiłki na rzecz osiągnięcia celów strategii „Europa 2020”, a mianowicie walki ze zmianą klimatu, ubóstwem i marginalizacją społeczną, a także dążenia do osiągnięcia zatrudnienia na poziomie 75%;
- D. mając na uwadze, że realizacja celów określonych w strategii „Europa 2020” oraz wdrażanie przejściowych wytycznych i strategii politycznych na rzecz przechodzenia na zieloną gospodarkę ma wpływ na rynek pracy, jednak rola kobiet w zielonym zatrudnieniu jest niedoceniana i często ignorowana, zaś brak perspektywy równouprawnienia płci w polityce środowiskowej pogłębia nierówność pomiędzy płciami;
- E. mając na uwadze, że kobiety muszą na równi korzystać z tworzenia zielonych miejsc pracy i że trzeba rozbić szklany sufit w zielonej gospodarce; mając także na uwadze, że tworząc nowe miejsca pracy, w tym tzw. zielone miejsca pracy, należy zapewniać równe szanse;
- F. mając na uwadze, że kobiety i dziewczęta są niedostatecznie reprezentowane na wszystkich szczeblach edukacji w dziedzinie nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki (STEM) oraz przedsiębiorczości, a wszystkie te obszary są istotne z punktu widzenia postępów w zakresie zielonych umiejętności i zielonych miejsc pracy; mając na

¹ Dz.U. C 353 E z 3.12.2013, s. 38.

uwadze, że edukację należy postrzegać jako inwestycję w jednostki, a w szczególności w kobiety, na każdym etapie ich życia; mając na uwadze, że udział kobiet w kształceniu w dziedzinach STEM utrudniają często stereotypy dotyczące płci i kultury o silnie uwarunkowanym tradycjami podziale ról;

- G. mając na uwadze, że zielone miejsce pracy jest postrzegane jako dynamiczna koncepcja zmieniająca się wraz z postępem technologii i inwestycji bardziej przyjaznych środowisku, w tym planu inwestycyjnego Komisji i europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, i koncepcja taka nie może zakładać przynoszenia korzyści wyłącznie pracownikom o wysokich kwalifikacjach;
 - H. mając na uwadze, że kryzysy znacznie dotkliwiej uderzają w kobiety, zaś zielone miejsca pracy okazują się bardziej odporne na kryzysy niż inne miejsca pracy;
 - I. mając na uwadze, że tworzenie zielonych miejsc pracy jest niezbędne, jednak niewystarczające, a także że obserwuje się potrzebę przejścia na ekologiczną i zrównoważoną gospodarkę, np. poprzez efektywniejsze zarządzanie zasobami naturalnymi, wykorzystywanie instrumentów gospodarczych korzystnych dla środowiska, udzielanie wsparcia na rzecz innowacji oraz usprawnianie polityki w dziedzinie rolnictwa, gospodarki wodnej i gospodarowania odpadami oraz bardziej zrównoważonej konsumpcji i produkcji;
 - J. mając na uwadze, że społeczeństwo obywatelskie odgrywa kluczową rolę w przechodzeniu na zieloną gospodarkę oraz w walce o równouprawnienie płci;
 - K. mając na uwadze, że należy poświęcać więcej uwagi zielonemu zatrudnieniu na obszarach wiejskich poprzez udzielanie wsparcia kobietom rolnikom i gospodarstwom rodzinnym, aby zapewnić im dochody poprzez zielony wzrost oraz aby zachęcać ich do pozostania na wsi w charakterze producentów żywności, obrońców środowiska i opiekunów rodzin;
1. uważa, że UE powinna przyjąć za podstawę definicję zielonych miejsc pracy określoną przez MOP i UNEP, ponieważ tego rodzaju miejsca pracy muszą uwzględniać zarówno obawy związane np. z efektywnością energetyczną i niskim poziomem emisji, jak i tradycyjne kwestie dotyczące pracy, zważywszy że kobiety są często poszkodowane ze względu na niższe płace za takie same kwalifikacje i obowiązki, a także na niekorzystne warunki pracy; jednak zielone miejsca pracy nie powinny ograniczać się jedynie do rolnictwa, przemysłu, usług i administracji, ale obejmować wszystkie dziedziny pracy;
 2. dostrzega pilną potrzebę międzynarodowego porozumienia w sprawie wspólnej definicji zielonej gospodarki, opartej na filarach zrównowazenia społecznego i ekologicznego; podkreśla istotną rolę społeczeństwa obywatelskiego, zwłaszcza ruchów społecznych, organizacji ekologicznych i organizacji zajmujących się prawami kobiet, w opracowywaniu opisów, celów i założeń zielonej gospodarki;
 3. apeluje do Komisji o dopilnowanie, by dane były gromadzone we wszystkich zielonych sektorach, łącznie z tymi, które obecnie się pomija, np. transport publiczny i sektor handlu detalicznego; zwraca się do Komisji, aby przy udzielaniu wsparcia krajowym urzędom statystycznym i publicznym służbom zatrudnienia, a także przy upowszechnianiu wykorzystania narzędzi służących do tworzenia modeli ilościowych uwzględniła aspekt

płci, gromadząc dane o wszystkich sektorach zielonego zatrudnienia;

4. zwraca się do Komisji, aby uwzględniała aspekt płci przy opracowywaniu nowych metod gromadzenia, dezagregacji i analizy danych, np. w pracach z użyciem narzędzia ekonometrycznego FIDELIO lub we współpracy z zainteresowanymi stronami takimi jak Międzynarodowa Konferencja Statystyków Pracy;
5. zwraca się do Komisji, aby uwzględniała aspekt płci w pracach prowadzonych razem z publicznymi służbami zatrudnienia i unijną panoramą umiejętności w celu wykrywania i usuwania różnic z zakresie zielonych kwalifikacji na rynkach pracy; podkreśla, że należy położyć nacisk na wykrywanie i eliminowanie różnic w kwalifikacjach między kobietami i mężczyznami w zielonych sektorach;
6. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zaczęły stosować nowy, społeczny i przyjazny dla klimatu wskaźnik wzrostu gospodarczego, uwzględniający aspekty dobrobytu niezwiązane z gospodarką, i kładzie główny nacisk na kwestie dotyczące zrównoważonego rozwoju takie jak równouprawnienie płci, walka z ubóstwem i ograniczenie emisji gazów cieplarnianych;
7. zwraca się do Komisji o zapoczątkowanie badań nad równouprawnieniem płci w związku z zielonym zatrudnieniem i ekologiczną transformacją gospodarki oraz nad wkładem kobiet w rozwój ekologicznych innowacji, usług i produktów;
8. zwraca się do Komisji, państw członkowskich oraz władz regionalnych i lokalnych o systematyczne uwzględnianie aspektu równouprawnienia płci przy określaniu, realizacji i monitorowaniu polityki tworzenia zielonych miejsc pracy na wszystkich szczeblach z myślą o zagwarantowaniu równych możliwości i z uwzględnieniem wyzwań w zakresie tworzenia zielonych miejsc pracy na obszarach wiejskich; zachęca państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne o podjęcie dodatkowych wysiłków na rzecz umożliwienia kobietom pełnego uczestnictwa w kształtowaniu polityki, podejmowaniu decyzji i realizacji strategii na rzecz zielonego zatrudnienia, które obejmują umiejętności ekologiczne;
9. wzywa Komisję do wspierania równouprawnienia płci jako kluczowej kwestii przy opracowywaniu i negocjowaniu przyszłych przepisów i programów w zakresie unijnych funduszy strukturalnych (EFS, EFRR, WPR), zwłaszcza w ramach środków związanych z przejściem na zieloną gospodarkę;
10. zwraca się do Komisji o zainicjowanie debaty publicznej i o propagowanie koncepcji „edukacji na rzecz zrównoważonego rozwoju”, skupionej głównie na kształceniu dziewcząt i kobiet; apeluje do państw członkowskich i Komisji o promowanie strategii sprzyjających większemu udziałowi kobiet w edukacji w dziedzinie STEM oraz przedsiębiorczości, a także o powiązanie programu na rzecz zielonych miejsc pracy ze wzmocnieniem pozycji kobiet przez edukację; wzywa do określenia jasnych celów i monitorowania naboru kobiet na zielone stanowiska pracy poprzez programy w zakresie przyuczania do zawodu; apeluje o zachęcanie kobiet do korzystania z możliwości w zakresie kształcenia i szkolenia zawodowego oraz uczenia się przez całe życie w zielonych sektorach;

11. podkreśla konieczność wspierania: przedsiębiorczości kobiet w zielonej gospodarce; bardziej zespołowych modeli biznesowych, takich jak spółdzielnie i przedsiębiorstwa społeczne, a także kobiet rolników i gospodarstw rodzinnych; dostępu kobiet do mikrofinansów; tworzenia zielonych miejsc pracy w sektorze usług publicznych oraz projektów pilotażowych w dziedzinie związanych z płcią kryteriów jakości dla przedsiębiorstw w kontekście zamówień publicznych;
12. wzywa Komisję, państwa członkowskie i władze regionalne i lokalne do prowadzenia aktywnej polityki rynku pracy w odniesieniu do kobiet w dziedzinie zielonego zatrudnienia;
13. zwraca się do państw członkowskich i Komisji, aby przy realizacji wszystkich strategii w zakresie zielonego zatrudnienia prowadziły bliskie konsultacje ze społeczeństwem obywatelskim;
14. apeluje do państw członkowskich i Komisji o stworzenie mechanizmów uwzględniania aspektu płci w strategiach środowiskowych na szczeblu międzynarodowym, krajowym i regionalnym;
15. apeluje do Komisji o promowanie połączenia polityki ekologicznej, gospodarczej, równouprawnienia i zatrudnienia w celu nabywania nowych umiejętności w odpowiedzi na nowe wymogi rynku w warunkach przechodzenia na zieloną gospodarkę;
16. apeluje do państw członkowskich i Komisji o dopilnowanie tworzenia wysokiej jakości zielonych miejsc pracy z zapewnieniem wysokiego poziomu ochrony socjalnej kobiet; zwraca się do państw członkowskich i Komisji o zachęcanie kobiet do zrzeszania się, również w zielonych sektorach, oraz o zapewnienie kobietom wyraźnego głosu w związkach zawodowych i w dialogu społecznym w zielonych sektorach;
17. wzywa Komisję do przyjęcia unijnej strategii na rzecz równouprawnienia płci na lata 2015–2020, uwzględniającej określone w strategii „Europa 2020” cele w zakresie wskaźników zatrudnienia na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	6.5.2015
Wynik głosowania końcowego	+ : 31 - : 0 0 : 2
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Daniela Aiuto, Maria Arena, Catherine Bearder, Beatriz Becerra Basterrechea, Viliija Blinkevičiūtė, Anna Maria Corazza Bildt, Viorica Dăncilă, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Mary Honeyball, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Elisabeth Köstinger, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Angelika Mlinar, Angelika Niebler, Maria Noichl, Marijana Petir, Terry Reintke, Liliana Rodrigues, Jordi Sebastià, Michaela Šojdrová, Ángela Vallina, Beatrix von Storch, Anna Záborská, Jana Žitňanská, Inês Cristina Zuber
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Isabella Adinolfi